

капки... нежна бяу, слабичка бяу, сирачи останау, повторна майка. (ж., 83 г., копанари, Варненско) (цит. по Конович, Ненов 2009: 102).

За удовлетвореността от получения резултат се черпи със „сладка“, „червена“, „блага“ ракия. Веселието взема небивали размери. Сватбарите при циганите християни от Силистра се цапат с червило, чернят се със сажди и боя, маскират се, инсценират полов акт, „качват се чак на покрива на къщата, чукат, праят от радост сичко каквото им дойде на ум“, играят и пеят до сутринта. Танцът е оргиастичен. Жените на фичерите в знак на доволство червят бузите и челото си. Свекървата при лахо, фичери и хорохоя от Старозагорско, звънчарите от Пазарджишко, рударите поставя чаршафа в тава и при показването всички присъстващи пускат вътре пари. Лахо изразяват радостта си като запалват стари дрехи на свекъра и свекървата. Не могат да обяснят защо правят това – вероятно тук е запазена вярата в пречистващата сила на огъня, унищожаващ старото.

При рударите от с. Изворец, Варненско свекървата символично заплаца на момината майка честта на дъщеря ѝ. „Там пет лева, два лева, ама трябва да заплати“ (Дечева 2004: 176). „... Когато излезе мома, в една котелка с канче, има цветя вътре, и цветя, дето е там и навънка на двора у бащата на момичето... И който е там, сичките минават и поливат вода, значи таз вода е много хубава, оцветена вода, значи ний чакаме моминството и вече се мийм по очите, поливаме и хвърляме по едно цвете и хвърляме бакшиши – 10, 50, 100 лв., бащата може да подари всичко... Най-много се гледа там бащата какво ще хвърли, майката“ (м., 55 г., кардараши, Стара Загора) (цит. по Конович, Ненов 2009: 109).

Ако младоженецът не може да размоми, да „развали“ булката силитренските цигани прекратяват сватбата. Смятат, че на момчето е направена магия „да се завърже и да не може да свърши работата“. Викат се жени, които могат „да го развържат“. „Кът не може зетят да свърши работата и да изкара честта на булката го чакаме. Чакаме го два-три дена, някой път и по ина неделя се случва дукато му развалят направеното“ (Съботинова 2002: 229). При старозагорските фичери в такава ситуация при младоженците влизат по две възрастни жени от страна на двата рода. Проверяват дали булката е „честна“. След като се потвърди, че е „честна“, оставят момчето да реши кога ще ѝ вземе „честта“. Тази вечер той повече не може да я пипа (ж., 73 г., фичери, Старозагорско).

Сутринта на следващия ден радостта се пренася в дома на момичето – нейните родители са особено горди, че са опазили дъщеря си. Там отиват свекъра и свекървата, роднини, но без младите. Носят чаршафа, „сладката“ ракия, свири музика. И тук всички пускат пари върху „честта на булката“, които после ѝ се дават. След като се почерпят, фичерите се договарят за годеща и сватбата. Докато при тях чаршафът с